

Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa (2025)

1. čtení - Mdr 6,9-21

Kdo svatě střeží svaté příkazy, budou uznáni za svaté.

Čtení z knihy Moudrosti.

Vládcové, k vám se obracejí má slova, abyste se naučili moudrosti a neklesli. Ti totiž, kdo svatě střeží svaté příkazy, budou uznáni za svaté, ti, kdo jsou o nich poučeni, najdou ospravedlnění. Buďte tedy žádostiví mých slov, mějte po nich touhu, a poučí vás. Moudrost září a nevadne, snadno ji vidí ti, kdo ji milují, dává se nalézt těmi, kdo ji hledají. Předchází ty, kdo po ní touží, a ukazuje se jim první. Neunaví se, kdo k ní časně přichází, najde ji, jak mu sedí u dveří. Myslet totiž na ni je svrchovaná prozíravost, kdo kvůli ní bdí, brzy je bez starosti. Vždyť sama obchází a hledá ty, kdo jsou jí hodni, na cestách se jim ukazuje s přízní a při každé myšlence jim vychází vstříc. Neboť její začátek je zcela upřímná touha poučit se, chtít se poučit je láska k ní, láska k ní je zachovávat její přikázání, dbát o přikázání je zajistit si nesmrtelnost, nesmrtelnost pak dává místo u Boha. A tak touha po moudrosti přivádí ke kralování. Vládcové lidí, když se tedy těšíte z trůnů a žezel, ctěte moudrost, abyste kralovali navěky.

Mezizpěv - 1 Kron 29,11abc.11d-12a.12bcd Odp.: 12b

Ty, Hospodine, vládneš nade vším.

Tvá je, Hospodine, velikost a moc,
nádhra, lesk i vznešenost,
neboť tobě patří všechno na nebi i na zemi.

Tobě, Hospodine, přísluší kralovat,
ty jsi svrchovaně povýšený nade vším,
od tebe je bohatství a velebnost.

Ty vládneš nade vším,
v tvé ruce je síla a moc,
z tvé ruky pochází všechna velikost a vláda.

2. čtení - 1 Petr 1,3-6; 2,21b-24

Zanechal vám příklad, abyste šli v jeho šlépějích a žili spravedlivě.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Bud' veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc a vede ke spáse, která se má ukázat nyní poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. 'On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.' Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni.

Zpěv před evangeliem - Mt 5,6

Aleluja. Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Aleluja.

Evangelium – Mt 16,24-27

Kdo svůj život pro mne ztratí, nalezne ho.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život za-chránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Slavíme dnes svátek našeho hlavního patrona, svatého Václava. Každoročně se k němu obracíme jako k ochránci a přímluvci našeho národa, ale i jako k bratru ve víře, který nám ukazuje cestu následování Krista. A evangelium, které jsme právě slyšeli, je k tomu nejlepším vodítkem: Ježíš říká: „*Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!*“

To „kdo chce“ je nesmírně důležité. Kristus nikoho nenutí, nebere svobodu, ale zve. Křesťanský život není otroctví, ale svobodné rozhodnutí milovat. Vrchol lidské svobody není v tom, že si budu dělat jen to, co chci já, ale že se svobodně rozhodnu pro lásku, i když to stojí námahu a obět’.

Co znamená „zapřít sám sebe“? Neznamená to zničit vlastní osobnost, potlačit radost nebo schopnosti, které nám Bůh dal. Znamená to zapřít své „já“ zdeformované sobectvím a pýchou. To já, které se stále dívá jen do zrcadla a obdivuje samo sebe. To já, které myslí nejprve na svůj prospěch, a až potom na druhé. Ježíš nás zve, abychom se odvrátili od tohoto falešného já a dovolili, aby v nás rostlo nové já – člověk, který se dokáže dívat k druhým a který žije z lásky.

A „vzít svůj kříž“ – to znamená přijmout realitu života s jeho těžkostmi a oběťmi. Kříž nemusí být jen něco velkého, co přijde jednou za život. Naopak, náš kříž je často každodenní: trpělivost v rodině, odpuštění bližnímu, statečnost postavit se pravdě, když by bylo snazší mlčet, vytrvalost v modlitbě, i když necítím žádnou útěchu. A Ježíš říká: neboj se, ten kříž tě nestrhne k zemi, ale přivede tě k životu. Protože právě v nesení kříže se rodí pravá svoboda.

Svatý Václav je živým obrazem těchto slov. Nebyl jen vladařem a politikem. Byl především křesťanem, který se snažil žít evangelium uprostřed konkrétního života. Jeho velikost nespočívala v síle zbraní ani v tvrdosti vlády, ale v pokoře, v modlitbě a ve službě. Václav byl silný právě proto, že se dokázal sklonit před Kristem a nechat se vést jeho Duchem.

Jeho smrt, zavraždění vlastním bratrem, se může lidsky zdát jako tragédie a slabost. Ale v očích Božích je to vítězství lásky. Václav svůj život nezachránil pro sebe – a právě proto ho našel v plnosti, našel ho v Bohu. Proto mohl být přijat jako mučedník a patron našeho národa.

A tady se dotýkáme i našeho života. Každý z nás stojí před stejnou volbou: budu svůj život chránit jen pro sebe, nebo se ho odvážím darovat? Budu se snažit „zachránit se“ za každou cenu, nebo uvěřím, že jediné láska, která se umí obětovat, mi přinese pravý život?

Bratři a sestry, dnešní svátek není jen historickou vzpomínkou. Je výzvou i pro nás. Potřebujeme svědky, kteří se nebojí nést svůj kříž a žít z lásky. Nemusíme být mučedníky krve jako Václav. Ale jsme zváni být mučedníky věrnosti – v každodenní oběti, v čestném životě, v nezištné službě, v trpělivosti a odpuštění.

Proto si dnes můžeme položit několik otázek:

- V čem se snažím zachránit si život jen pro sebe?
- Kde mě moje sobectví svazuje a brání mi žít svobodně?
- Jaký kříž mi Bůh dnes svěřuje a jak ho nesu?
- A kde mě Kristus volá, abych se otevřel druhým?

Milí přátelé, prosme dnes svatého Václava, aby nám vyprosil svobodu od sobectví a odvahou k oběti. Ať nás učí, že kříž není symbolem prohry, ale znamením vítězství. Ať nám pomůže darovat svůj život s důvěrou Bohu a s otevřeným srdcem lidem.

A pak se i náš život stane svědectvím – malým, nenápadným, ale pravdivým – že Ježíšova cesta kříže je cestou k životu. A že kdo svůj život ztratí pro Krista, ten ho nalezne navěky.

Amen.